

ద్వారకా దాస్ భాటియా

వర్యెస్

జమ్మూ & కాశ్మీర్ రాష్ట్రం

[జగన్నాథదాస్, బి. పి. సిన్హా, మరియు జాఫర్ ఇమామ్ న్యాయమూర్తులు]

నిర్బంధ నిరోధకసము - మూడు రకాల నిత్యవసర వస్తువులు అక్రమంగా పాకిస్తానుకు రవాణా అనే ఆరోపన, కారణాల ఆధారంగా - రెండు రకాల సరుకులు నిత్యవసర వస్తువులు కాదని తేలింది - నిర్బంధ ఉత్తర్వులు దుర్బలమైనదా - జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ నిరోధక నిర్బంధ చట్టం, 2011, సెక్షన్లు 3(2) మరియు 12(1) లు.

స

చెప్పబడినది, ఆ ఉత్తర్వులు దుర్బలము మరియు రద్దు చెయ్యాలి. నిర్బందించే అధికారి యొక్క వ్యక్తి గత సంతృప్తి సరిగ్గా ఉండాలి. ఇది ఏ కారణాలపై ఆధారపడి ఉంటుందనే దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కొన్ని కారణాలు ద్వారా ఇవి ఉనికిలేనివి లేదా అసంబంధమైనవిగా కనుగొనబడ్డాయి. న్యాయస్థానం, వ్యక్తిగత సంతృప్తిని అంచనా వేయలేము. ఆ కారణాలను మినహాయించి ఉండవచ్చు.

మిగిలిన కారణాలపై ఉత్తర్వులను సమర్థించడం అంటే అధికారుల యొక్క వ్యక్తిగత సంతృప్తికోసం న్యాయస్థానం యొక్క లక్ష్యాలకు ప్రమాణాలను భర్తీ చేయడమే అవుతుంది. అయినప్పటికీ, అస్పష్టమైన లేదా అసంబంధమైన కారణాలతో మినహాయించబడినట్లయితే, అధికారం యొక్క వ్యక్తిగత సంతృప్తి సహేతుకంగా ప్రభావితం చేయబడి, న్యాయస్థానం సంతృప్తి చెందాలి.

కేశవ్ తల్పాడే వర్యెస్ కింగ్ ఎంపరర్ ([1943] F.C.R 88), ఆత్మరామ్ శ్రీధర్ వైద్య కేసు, ([1951] S.C.R 167), డాక్టర్ రామ్మిషన్ భరద్వాజ్ వర్యెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఢిల్లీ ([1953]

S.C.R.708)మరియుశిబ్బన్ లాల్ సక్సేనవర్యెస్టి స్టేట్ ఆఫ్
యు.పి.([1954]S.C.R.418),ఫైఆధారపడింది .

ఆరంభిక అధికార పరిధి: 1956పిటిషన్ నం. 172.

రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 32 ప్రకారం, హెబియస్ కార్పస్ స్వభావం కలిగిన రిట్ కోసం.

పిటిషనర్లు అమికన్ క్యూరీ అయిన ఎస్.ఎన్.ఆండేలీ.

ప్రతివాది కోసం పోరస్ ఎ.మెహతా,టి.ఎం. సేన్ మరియు ఆర్. హెచ్.ధేబర్.

1956. నవంబర్ 1 న న్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరించిన వారు,

జగన్నాధదాస్ జె.-ఇది రాజ్యాంగంలోని అధికరణ32 ప్రకారం,జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ రాష్ట్రానికి వ్యతిరేకంగా హేబియస్ కార్పస్ స్వభావంతో కూడిన రిట్ జారీ కోసం పిటిషనర్ పెట్టుకొన్న దరఖాస్తు. సెక్షన్ 12 లోని సబ్-సెక్షన్ (1)తో తీసుకున్న సెక్షన్ 3లోని సబ్-సెక్షన్ (2) కింద జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ, 5 సెప్టెంబర్, 1956 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా నిర్బంధంలో ఉన్న వ్యక్తి జమ్మూ కాశ్మీర్ నిరోధక నిర్బంధము చట్టం, 2011 (ఇకపై చట్టంగా సూచిస్తారు). 1956 మే 1, చట్టంలోని సెక్షన్ 3 లోని సబ్-సెక్షన్ (2) కింద జిల్లా మేజిస్ట్రేట్, జమ్మూ వారు జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల కారణంగా పిటిషనరును మొదట నిర్బంధంలో ఉంచారు,మరియు సెప్టెంబర్ 5,1956న,సలహా మండలి అభిప్రాయాన్ని తీసుకున్న తర్వాత ప్రభుత్వం చట్టంలోని సెక్షన్ 12 లోని సబ్-సెక్షన్ (1)కింద ఆఉత్తర్వులు ధృవీకరించబడింది మరియు కొనసాగించబడింది.రెండు నిర్బంధ ఉత్తర్వులు, ఒకటి జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ మే 1, 1956 నాటిది మరియు మరొకటి ప్రభుత్వం సెప్టెంబర్ 5, 1956నాటిది,పిటిషనర్లు నిర్బంధించవలసిందిగా ఆదేశించబడింది, ఎందుకంటే "సమాజానికి అవసరమైన సామాగ్రి

మరియు సేవల నిర్వహణకు విఘాతం కలిగించే అతనిని నిరోధించే ఉద్దేశ్యంతో" అటువంటి ఉత్తర్వులు చేయవలసిన అవసరం ఉన్నది. జమ్మూ జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా 31 మే, 1956న పిటిషనరుకు తెలియజేయబడిన నిర్బంధ కారణాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

"1. మీరు ఫిరోజ్పూర్ మరియు అమృత్సర్ సరిహద్దుల ద్వారా పాకిస్తాన్కు నిత్యవసరవస్తువుల అక్రమరవాణను కొనసాగించారని, అయితే సరిహద్దులను కఠినతరం చేయడంతో మీరు ఇటీవల మీ అక్రమరవాణ కార్యకలాపాలను జమ్మూ కాశ్మీర్ రాష్ట్రంలోని రణబీర్ సింగ్పూరా , పాకిస్తాన్ సరిహద్దులకు మార్చారు, మరియు అక్రమంగా కొనసాగిస్తున్నారు. ఈ సరిహద్దు ద్వారా పాకిస్తాన్కు వస్త్రం, జరీ మరియు పాదరసం వంటి నిత్యవసర వస్తువుల అక్రమరవాణ వలన (తద్వారా కాశ్మీర్ రాష్ట్రంలోని ప్రజల ఆర్థిక పరిస్థితిపై ప్రతికూల ప్రభావం పడుతుంది).

2. పాకిస్తాన్కు వస్తువులను అక్రమంగా తరలించే ఉద్దేశ్యంతో మీరు 1956 ఏప్రిల్ 7, దర్భాపురా గ్రామానికి వెళ్ళారు, దర్భాపురా తహసీల్ రణబీర్సింగ్పూరా నివాసి సూరజ్ బిన్ కుమారుడు గులాం అహ్మద్, మరియు మీరాన్ సాహిబ్ తహసీల్ రణబీర్సింగ్పూరా నివాసి ఫ్రాంగి కుమారుడు రామ్ లాల్కు సంప్రదించి , మరియు ఇదే విధంగా, అలాంటి అక్రమరవాణ వ్యాపారానికి బానిసైన ఇతరులను మరియు వారి సహాయంతో రూ. 2,500, విలువైన షాఫాన్ వస్త్రంను, రణబీర్ సింగ్పూర , సరిహద్దు ద్వారా పాకిస్తాన్కు ఎగుమతి చేయడానికి ఏర్పాట్లు చేసారు.

3. 11-4-1956న, మీరు అమృత్సర్కు చెందిన మెసర్స్ జైగోపాల్ రాజ్కుమార్ షెగల్ ద్వారా జమ్మూ తావికి 3 బేళ్ల పట్టు గుడ్డలను బుక్ చేసి, ఈ బేల్లను మీ చిరునామాపై పొందారు, మరియు అదే రోజు మీరు ఒక టిలా ప్యాకేజీని బుక్ చేసుకున్నారు. అమృత్సర్కు చెందిన కాంతి లాల్ జరియన్వాలా ద్వారా, మరియు ఈ ప్యాకేజీని, జమ్మూ తావీ కోసం "స్వయంగా" అని కూడా సంబోధించారు.

పైన పేర్కొన్న విధంగా ఈ ప్యాకేజీలను బుక్ చేసుకున్న తర్వాత మీరు జమ్మూకి వచ్చి వారి రాక కోసం వేచి ఉండి, గులాం అహ్మద్ మరియు రామ్ లాల్లను , పేర్కొన్న వ్యక్తులను సంప్రదించారు.

1956 ఏప్రిల్ 15న మీరు పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంకు నుండి రవాణా రసీదు పొందడానికి ప్రయత్నించారు, కానీ ప్రభుత్వ సెలవు దినం కావడంతో అలా చేయడంలో సఫలం కాలేదు. ఇంతలో మీ కార్యకలాపాలు బయటికి వచ్చాయి మరియు వస్తువులను

కేంద్ర కస్టమ్స్ మరియు ఎక్సైజ్ భారత కార్యాలయం వారు స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

2. ఇతర వాస్తవాలు కూడా ఉన్నాయి కానీ వాటిని బహిర్గతం చేయడం ప్రజాప్రయోజనాలకు విరుద్ధమని నేను భావించినందున వాటిని ఇవ్వలేము.

పైన పేర్కొన్న కార్యకలాపాలను ఆశ్రయించడం ద్వారా మీరు సమాజానికి అవసరమైన సామాగ్రి మరియు సేవల నిర్వహణకు విఘాతం కలిగిస్తున్నారు.”

నిర్బంధానికి కారణము పైన ఆరోపించిన "అక్రమ రవాణ" అని పై ఆధారాలను బట్టి తెలుస్తుంది. సరిహద్దు గుండా పాకిస్తాన్కు వస్త్రం, జరీలు మరియు పాదరసం వంటి నిత్యావసర వస్తువుల అక్రమరవాణ, తద్వారా కాశ్మీర్ రాష్ట్రంలో ప్రజల ఆర్థిక స్థితిపై ప్రతికూల ప్రభావం చూపుతుంది". పేరా 2లో పేర్కొన్న వివరాలను బట్టి, వస్త్రాన్ని సూచించినది, అది పేరాలోని 1 షాఫాన్ వస్త్రం. జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ హైకోర్టు, ఈ పిటిషనర్తో ఇదే విధమైన దరఖాస్తును దాఖలు చేసిన అనేక మంది ఇతర వ్యక్తులతో పాటు అక్రమంగా వస్తువులను, అక్రమంగా రవాణ చేసినందుకు నిర్బంధించారు, జూన్ 21, 1956 నాటి తీర్పులో "జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ యొక్క నిత్యావసరాల పంపిణీ (తాత్కాలిక అధికారాలు) శాసనాలలో నిర్వచించినట్లుగా షాఫాన్ వస్త్రం ఒక నిత్యావసర వస్తువు యొక్క వర్గంలో

లేదని పేర్కొంది.అదే కోణంలో జరీ నిత్యావసర వస్తువు కాదా లేదా అన్నది హైకోర్టు తీర్పులో ఎలాంటి సూచన లేదు. కానీ ఈ న్యాయస్థానం నుండి వచ్చిన ఒక ప్రశ్నకు సమాధానంగా, జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ రాష్ట్రం తరపున మాముందు హాజరైన శ్రీ పోరస్ మెహతా, సూచనల మేరకు,స్పష్టంగా, జరీ విలాసవంతమైనవస్తువు అయినందున, ఈనిబంధనల ప్రకారం శాసనాలను అనుసరించి నిత్యవసరమైన వస్తువులలో ఒకటి కాదని పేర్కొన్నారు. హైకోర్టు,మా ముందు ఉన్న దరఖాస్తులుజట్టుగా పరిష్కరించినప్పుడు, పిటిషనర్ యొక్క దరఖాస్తుకూడా ఒకటి, ఇతరుల నిర్బంధాన్ని పక్కన పెట్టిబడినదికారణము,కేసులో సంబంధిత వ్యక్తులకు ఆపాదించబడిన అక్రమ రవాణ నిత్యవసరవస్తువులు కావు.పిటిషనరుకు సంబంధించినంత వరకు హైకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

"ద్వారీకా దాస్ భాటియా కేసు పూర్తిగా భిన్నమైన కోణంలో ఉంది.

అతనిపై వచ్చిన ఆరోపణ ఏమిటంటే, అతను నిర్దిష్ట పరిమాణంలో పాదరసంతో పాటు వస్త్రం మరియు జరీ వంటి కొన్ని వస్తువులను పాకిస్తాన్లోకి అక్రమంగా తరలించాడని,పాదరసం షెర్రస్ కాని లోహం మరియు దాని ప్రకారం,నిత్యవసర పంపిణీ (తాత్కాలిక అధికారాలు) శాసనంలో ఇవ్వబడిన ముఖ్యమైన వస్తువు యొక్క నిర్వచనం నందు, పాదరసం ఒక ముఖ్యమైన వస్తువు. కనుక, ద్వారీకా దాస్ భాటియా నిర్బంధాన్ని సవాలు చేయలేము".

మన ముందు లేవనెత్తిన అంశం ఏమిటంటే, ఈనిర్బంధంగా షాఫాన్ వస్త్రం మరియు జరీతో పాటు పాదరసం అన్నీ నిత్యావసర వస్తువులు అనే భావనపై ఆధారపడి ఉంది,మరియు మూడు రకాల వస్తువులలో రెండు అక్రమరవాణాకు సంబంధించి నిర్బంధమును నిర్దేశించబడినది,అయితే అవి నిత్యావసర వస్తువులు కాదని గుర్తించబడింది, మొత్తం ఉత్తర్వులు చట్టవిరుద్ధమైనది,అయినప్పటికీ

వాటిలో ఒకటి, పాదరసం ఒక ముఖ్యమైన నిత్యావసర వస్తువు. ఈవాదనకు మద్దతుగా, డాక్టర్ రామ్ క్రిషన్ భరద్వాజ్ వరెన్ దిస్టేట్ ఆఫ్ ఢిల్లీ (1), శిబ్బన్ లాల్ సక్సేనా వరెన్ ది స్టేట్ ఆఫ్ యు. పి. (2)లో ఈన్యాయస్థానం ఈ కేసులపై ఆధారపడినది. జమ్మూ మరియు కాశ్మీర్ రాష్ట్రం తరపు న్యాయవాది ఈనిర్ణయాల సూత్రం ప్రస్తుతకేసుకు వర్తించదని వాదించారు, మరియు వాటి మధ్యగల బేధమును తెలియచేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈరెండు సందర్భాల్లోని సూత్రాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి, వాటిని కొంతవివరంగా పరిశీలించడం అవసరం.

డా. రామ్ క్రిషన్ భరద్వాజ్ కేసులో (సుప్ర) లేవనెత్తిన రెండు అంశాలు ఏమిటంటే (1) దానికి మద్దతుగా అందించిన ఆధారాలు అస్పష్టంగా ఉంటే నిర్బంధ ఉత్తర్వులు చెల్లుబాటు కాదా, మరియు (2) వాటిలో ఒకటి లేదా కొన్ని అస్పష్టమై, వివిధ కారణాలు మొత్తం ఉత్తర్వులను చెల్లుబాటు కాకుండా చేస్తాయ. ఆత్మా రాం శ్రీధర్ వైద్య కేసు(3)లోని నిర్ణయంలో ఈన్యాయస్థానం స్వీకరించిన దృక్పథంపై ఆకేసులో ముందుకు సాగినవాదన, అనగా, నిర్బంధాన్ని అనుమతించే ఉద్దేశ్యంతో నిర్బంధ అధికారంపై ఆధారాలు సరఫరా చేయవలసి ఉంటుంది. నిర్బంధ క్రమానికి వ్యతిరేకంగా సంబంధిత అధికారికి మరియు సలహా మండలికి న్యాయమైన ప్రాతినిధ్యాన్ని అందించడం. వాదన ఏమిటంటే ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ ఆధారాలు అస్పష్టంగా ఉన్న సందర్భంలో, పిటిషనర్ ఆకారణాలకు సంబంధించి తగిన ప్రాతినిధ్యాన్ని అందించడంలో విఫలమైనాడు మరియు అతని ప్రాతినిధ్యం ఇతర కారణాలకు సంబంధించి ప్రభావవంతంగా ఉన్నప్పటికీ, అస్పష్టంగా ఉన్న కారణాలకు సంబంధించి నేరారోపణ చేయడంలో విఫలం కావచ్చు మరియు ఇది నిర్బంధాన్ని నిర్ధారించడానికి దారితీయవచ్చు. ఆవాదనలో బలం లేదని న్యాయస్థానం పేర్కొన్నది మరియు ఈక్రింది విధంగా నిర్వహించబడింది:

"అయితే ప్రశ్న ఏమిటంటే, పిటిషనర్ వాస్తవానికి అతని ప్రాతినిధ్యం ద్వారా విడుదలను పొందే విషయంలో పక్షపాతంనకు గురయ్యారా, అతని రాజ్యాంగపరమైన రక్షణ ఉల్లంఘించబడిందా,

నిరోధక నిర్బంధం అనేది వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛపై తీవ్రమైన దాడి మరియు అటువంటి స్వల్పరక్షణలు, అనుచితమైన అధికార దుర్వినియోగంకు వ్యతిరేకంగా, అసూయగా గమనించి, రాజ్యాంగమును, న్యాయస్థానం ద్వారా అమలుపరిచబడినది ----- మా అభిప్రాయం ప్రకారం, నిర్బంధించబడిన వ్యక్తికి, రాజ్యాంగంలో నిర్దేశించిన విధముగా, ప్రతి కారణంను తెలియచేయాలి, అధికరణ 22 లోని క్లాజ్ (6) ప్రకారం ప్రత్యేకహక్కు దావాకు లోబడి ఉంటుంది. పేర్కొన్న ప్రత్యేక కారణానికి సంబంధించి చేయనందున..... పిటిషనర్ యొక్క నిర్బంధము అధికరణ 21 ని అనుసరించి, చట్టానికి అనుగుణంగా జరిగినదని చెప్పలేము.”

శిబ్బన్ లాల్ సక్సేనా వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ యుపి (సుప్రా) నందు ప్రశ్న వేరే రూపంలో తలెత్తింది. నిర్బంధానికి తెలియజేయబడిన నిర్బంధ కారణాలు రెండు రెట్లు ఉంటాయి, అనగా, రెండు వేర్వేరు వర్గాల క్రిందకు వస్తాయి, అవి (1) సమాజంలో నిత్యావసర సామాగ్రి నిర్వహణకు (1) [1953] S.C.R. 708. (2) [1954] S.C.R. 418.

(3) [1951] S. C.R. 167

హానికరమైనవి, మరియు (2) ప్రజా భద్రత నిర్వహణకు హానికరం. ఈ విషయాన్ని సలహా మండలికి సూచించినప్పుడు, పైన పేర్కొన్న కారణాలలో మొదటిది వాస్తవం కాదని, రెండవ కారణం ఉత్తర్వులును సమర్థించింది. న్యాయస్థానం ముందున్న ప్రశ్న ఏమిటంటే, సలహా మండలి ద్వారా రెండు కారణాలలో ఒకటి ఉనికిలో లేదని తేలినప్పుడు, అసలు నిర్బంధ ఉత్తర్వు యొక్క ఈ నిర్ధారణను కొనసాగించవచ్చా అనేది. వారి ప్రభువులు ఈ క్రింది విధంగా వ్యవహరించారు

"నిరోధక నిర్బంధ చట్టంలోని సెక్షన్ 3 కింద నిర్బంధ ఉత్తర్వు జారీ చేసే అధికారం ఆసెక్షన్లో పేర్కొన్న సముచిత అధికారం యొక్క సంతృప్తిపై పూర్తిగా ఆధారపడి ఉంటుందని ఈ న్యాయస్థానం పదేపదే పేర్కొంది. ఆధారితంగా, అవి హేతుబద్ధమైన పరిశీలనాత్మక విలువను కలిగి ఉంటే మరియు శాసనపరమైన నిబంధన యొక్క పరిధి లేదా ఉద్దేశ్యానికి అతీతమైనవి కానట్లయితే, దుర్మార్గపు కారణాలపై తప్ప, న్యాయస్థానంలో సవాలు చేయబడదు. న్యాయస్థానం చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం, ఈ న్యాయస్థానం, వాస్తవాలకు సంబంధించిన నిజం లేదా ఇతరత్రా వాస్తవాలు నిర్బంధానికి సంబంధించిన కారణాలును, నిర్బంధించబడ్డ వ్యక్తికి తెలియచేయడానికి సంబంధించిన విచారణకు కూడా సమర్థవంతమైనది కాదు. కారణాలలో ఒకటి అసంబద్ధం లేదా నిరాధారమైనదిగా గుర్తించబడిన అటువంటి సందర్భాలలో ఉత్పన్నమయ్యే పరిస్థితిని వివరిస్తూ, న్యాయస్థానం ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

"ప్రశ్న ఏమిటంటే, అటువంటి పరిస్థితులలో చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1)(ఎ) కింద చేసిన అసలు ఉత్తర్వులు నిలబడటానికి అనుమతించబడుతుందా. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, సమాధానం ప్రతికూలంగా మాత్రమే ఉంటుంది. నిర్బంధ అధికారం ఇక్కడ పిటిషనరును అదుపులోకి తీసుకోవడానికి రెండు కారణాలు ఇవ్వబడింది. ఈ కారణాలు మంచివా లేదా చెడ్డవా అని మేము నిర్ణయించలేము లేదా ఈ కారణాలలో ప్రతి ఒక్కటి తగిన అధికారి యొక్క మనస్సుపై ఏ విధంగా మరియు ఎంతవరకు పనిచేస్తాయో అంచనా వేయడానికి ప్రయత్నించలేము. నిర్బంధ ఉత్తర్వులు ఏ ప్రాతిపదికన చేయబడిందో దాని ఆధారంగా సంతృప్తి చెందడం, ఆదేశాన్ని కొనసాగించడానికి ఇంకా మిగిలి ఉన్న ఇతర కారణాలు సరిపోతుందని చెప్పడం, ఉన్న లక్ష్యాల న్యాయపరీక్షను ప్రత్యామ్నాయంగా, కార్యనిర్వాహక అధికారి యొక్క వ్యక్తిగత నిర్ణయము చేయడం చట్టానికి

అంతర్లీనంగా ఉన్న శాసన విధానంకు విరుద్ధం. అటువంటి సందర్భాలలో, ఈరెండు కారణాలలో ఒకటి చట్టం యొక్క ప్రయోజనం కోసం అసంబద్ధం అయితే లేదా పూర్తిగా భ్రమను కలిగించే విధంగా ఉంటుంది మరియు ఇది మొత్తం నిర్బంధ క్రమాన్ని దెబ్బతీస్తుందని మేము భావిస్తున్నాము. కేశవ్ తల్పాడే వర్సెస్ ది కింగ్ ఎంపరర్(1) కేసులో ఫెడరల్ న్యాయస్థానం గుర్తించిన ఈ సూత్రం, ఈ కేసుకు సంబంధించిన వాస్తవాలకు చాలా సరైనది మరియు వర్తిస్తుంది".

(1)[1943] F. C. R. 88.

కేశవ్ తల్పాడే కేసులో (1) గౌరవ న్యాయమూర్తులు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొన్నారు:

"ఒక వ్యక్తిని నిర్బంధించడానికి నాలుగు కారణాలను నిర్బంధించే అధికారి తెలియజేస్తే, వాటి మధ్య తేడా లేకుండా, ఏవైనా రెండు లేదా మూడు కారణాలు చెడుగా భావించినట్లయితే, అధికారి యొక్క మనస్సుపై చెడు కారణాలు ఏ మేరకు పనిచేస్తాయో ఖచ్చితంగా చెప్పలేము, లేదా ఒకటి లేదా రెండు మంచి కారణాలు వారి ముందు ఉంటే నిర్బంధ ఉత్తర్వులు ఏమైనా చేయబడి ఉండేదేమో".

ఈ నిర్ణయాలన్నింటికీ అంతర్లీనంగా ఉన్న సూత్రం ఏమిటంటే, నిర్దిష్ట అంశాలకు సంబంధించి ఒక విషయం యొక్క వ్యక్తిగత సంతృప్తిపై స్వేచ్ఛను హరించడానికి ఈ అధికారం చట్టబద్ధమైన అధికారం కలిగి ఉంటుంది, ఒకవేళ సంతృప్తి అనేది కారణాల సంఖ్యపై లేదా వివిధ కారణాలపై ఆధారపడి ఉంటుందని పేర్కొన్నట్లయితే, అన్ని కారణాలను కలిపి తీసుకుంటే, వాటిలో కొన్ని ఉనికిలోలేనివి, లేదా అసంబద్ధమైనవిగా గుర్తించబడినట్లయితే, అధికారంను ఉపయోగించడం మంచిది కాదు. ఇలా ఉన్నది, ఎందుకంటే విషయం ఒక అంశంపై కోసం కాబట్టి, అది సరిగ్గా ఆధారితంగా ఉండాలి. అన్ని సరైన కారణాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. వాటిలో కొన్ని ఉనికిలో లేనివి లేదా అసంబద్ధమైనవిగా గుర్తించబడినట్లయితే, ఆ కారణాలు లేదా కారణాలను మినహాయించడంపై

పేర్కొన్న అధికారి యొక్క వ్యక్తిగత సంతృప్తి ఏమిటో న్యాయస్థానం అంచనా వేయదు. కొన్ని కారణాలు లేదా కారణాలు చెల్లుబాటు కానప్పటికీ అటువంటి ఉత్తర్వుల యొక్క చెల్లుబాటును సమర్థించడం అనేది చట్టబద్ధమైన అధికారం యొక్క వ్యక్తిగత సంతృప్తి కోసం న్యాయస్థానం యొక్క లక్ష్యం యొక్క ప్రమాణాలకు ప్రత్యామ్నాయం చేయడం. అయితే, ఈ సూత్రాలను వర్తింపజేయడంలో, అస్పష్టమైన లేదా అసంబద్ధమైన కారణాలను మినహాయిస్తే, తగిన అధికారి యొక్క వ్యక్తిగత సంతృప్తిని సహేతుకంగా ప్రభావితం చేసి ఉండవచ్చునని న్యాయస్థానం సంతృప్తి చెందాలి. తులనాత్మకంగా అనవసరమైన స్వభావం యొక్క కొంత కారణం లేదా కారణం లోపభూయిష్టంగా ఉన్నందున, వ్యక్తిగత సంతృప్తిపై ఆధారపడిన అటువంటి ఉత్తర్వులు చెల్లనిదిగా పరిగణించబడుతుంది. వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛను కాపాడాలని ఆత్రుతగా ఉన్న న్యాయస్థానం అటువంటి ఆదేశాలను తేలికగా జోక్యం చేసుకోదు. ఈ సూత్రాల నేపథ్యంలో హానికర ఉత్తర్వుల యొక్క చెల్లుబాటును నిర్ధారించవలసి ఉంటుంది.

ఈ సందర్భంలో, పిటిషనరు మూడు నిత్యవసర వస్తువులకు సంబంధించిన వస్త్రం, జరీ మరియు పాదరసం చట్టవిరుద్ధమైన అక్రమరవాణా కార్యకలాపాలలో నిమగ్నమై ఉన్నారని, దీని ఆధారంగా నిర్బంధ ఉత్తర్వులు ఉన్నాయి. వీటిలో రెండు నిత్యావసర వస్తువులు కాదని గుర్తించిన బడినది. పిటిషనరుకు ఆపాదించబడిన అక్రమరవాణా గణనీయంగా పాదరసం మాత్రమేనని మరియు ఇతర రెండు వస్తువులకు సంబంధించి అక్రమరవాణా అసందర్భ స్వభావం కలిగి ఉందని చెప్పడానికి మాకు ఎలాంటి సాక్షాలను అందించలేదు. మరోవైపు, మే 31, 1956న నిర్బంధానికి అందించిన వివరాలు వస్త్రం మరియు జరీకి సంబంధించినవి (పేరా 3లో పేర్కొన్న తిల అనగా జరీ అని మేము అర్థం చేసుకున్నాము) బహుశా అసందర్భ స్వభావం, ఈ రెండు వస్తువుల అక్రమరవాణా కాదని సూచిస్తుంది.

అందువల్ల, ఈకేసులో నిర్బంధ క్రమం సరైనదికాదని మరియు రద్దు చేయబడాలని మేము స్పష్టంగా అభిప్రాయపడ్డాము. మేము తదనుగుణంగా ఉత్తర్వులు రద్దు చేశాము, మరియు 29 అక్టోబర్, 1956న విచారణ ముగిసిన తరువాత నిర్బందించిన వ్యక్తిని వెంటనే విడుదల చేయాలని ఆదేశించాము.

పిటిషన్ అనుమతించబడింది.

(1)[1943]F. C. R. 88